

Ciceroni",¹⁷ který mladé lidi středoškolského věku vybízel, aby ve svém okolí dělali průvodce po místních pamětihodnostech. Ve výsledku se tito středoškoláci cítili více začlenění do sociálního, kulturního a ekonomického života v místě svého bydliště. Porota uvedla, že „Fondo Ambiente Italiano vytvořilo úžasnou síť učitelů, památkářů a dobrovolníků, která zasáhla do života tisícovkám studentů a tím podpořila jejich aktivní občanství“. V této kategorii je třeba rovněž upozornit na anglický projekt „Heritage Schools“,¹⁸ jenž je analogický projektu Národního památkového ústavu *Památky nás baví*, který byl podpořen z NAKI a v minulém roce byl úspěšně ukončen. Stálo by za úvahu tento projekt a řadu dalších, jejichž kvality v České republice nedoceňujeme, přihlásit do mezinárodního klání o ceny nejvyšší. V evropském kontextu jsme v minulosti uspěli již několikrát, v současnosti jako bychom usnuli na vavřínech.

Pavla HLUŠIČKOVÁ

■ Poznámky

17 <http://www.europanostra.org/awards/207/>, vyhledáno 17. 6. 2016.

18 <http://www.europanostra.org/awards/209/>, vyhledáno 17. 6. 2016.

Knihovna Metodického centra moderní architektury v Brně

Metodické centrum moderní architektury v Brně je součástí brněnského územního odborného pracoviště Národního památkového ústavu a sídlí v areálu prvorepublikové vily Stiassni.¹ Na podzim loňského roku otevřelo novou odbornou knihovnu. Fondy knihovny, stejně jako celé metodické centrum, se specializují na architekturu 20. století. V knihovně se nacházejí především monografie, periodika a archivní dokumenty, které jsou věnované jednotlivým stavbám české i světové moderní architektury, jejich architektům, ale i památkové péči a obnově budov postavených ve 20. století.

Základní pilíře celé knihovny představují dvě soukromé knihovny architekta Dušana Riedla a profesora Vladimíra Šlapety. Riedlův fond, uložený ve vile Stiassni, obsahuje monografie a periodika věnovaná české architektonické scéně první poloviny 20. století. Významnou část fondu tvoří i soubor brunenský z 19. a 20. století. Tyto publikace doplňuje množství titulů s problematikou panských sídel a jejich zahrad, jejichž obnově se profesně Dušan Riedl věnoval. Součástí tohoto daru byl i rozsáhlý archiv obsahující soubory dokumentů vztahující se přímo k projektům architekta Riedla, stejně jako k ostatní brněnské architektuře počátku 20. století.

Následně se knihovna metodického centra rozšířila o fond profesora Vladimíra Šlapety, který jej metodickému centru dlouhodobě zapůjčil. Stěžejní část tohoto fondu tvoří monografie a periodika věnovaná české, a zvláště pak zahraniční architektuře 20. století. Ve Šlapetově fondu se nacházejí publikace z nejrůznějších zemí světa (od Austrálie přes Asii, Evropu až po Severní Ameriku) a představují tamější moderní architekturu i její tvůrce a stavitele. Architekturu jednotlivých zemí doplňuje i bohatá fotodokumentace na diapozitivech, pořízená přímo profesorem Šlapetou. Celá fotodokumentace, stejně jako zbytek fondu, je uložena ve vile Stiassni a je zcela k dispozici badatelům.

Zmíněné fondy doplňuje několik drobnějších darů od soukromníků i českých institucí. V následujících letech bude knihovna doplňována nákupy zahraničních publikací a počítá se i s postupným pořizováním elektronických zdrojů.

Na cestě do metodického centra je rovněž 260 knih ze soukromé knihovny Adolfa Kurta Placzeka. Ten byl potomkem slavné rodiny brněnských Placzeků. Narodil se ve Vídni, kde vystudoval dějiny umění.

Po útěku před nacisty se usídlil v New Yorku, kde v letech 1960–1980 řídil Averyho knihovnu (architektonickou knihovnu Kolumbijské univerzity). Placzekova dcera Sylvia Brewdaová vloni věnovala část knih z otčovy sbírky České republice – v Českém centru v New Yorku je převzal premiér Bohuslav Sobotka. Knihy, jejichž dar vyjednal PhDr. Petr Kroupa,² jsou nyní dočasně umístěny v pražském Klementinu.

Knihovna je přístupná odborníkům i široké veřejnosti. Otevřeno má čtyři dny v týdnu (od pondělí do čtvrtka). Veškeré publikace a archivní dokumenty se půjčují výhradně prezenčně. Je nutná předchozí rezervace, a to minimálně den předem. Bez předchozího objednání je uživatelům k dispozici pouze příruční knihovna a elektronické zdroje. Zpracovaná část fondu je k nahlédnutí v on-line katalogu na stránkách <https://www.npu.cz/cs/uop-brno>. Rozsáhlejší, nezpracovaná část mohou uživatelé prostudovat prostřednictvím elektronických soupisů přímo v badatelné knihovně.

Více informací je k nalezení na uvedených webových stránkách územního odborného pracoviště v Brně. Případní zájemci mohou využít i e-mail mavb.knihovna@npu.cz.

Eliška PLOTĚNÁ

■ Poznámky

1 Viz například Roman Zámečník, *Zahrada vily Stiassni – příklad prvorepublikového zahradního umění*, *Zprávy památkové péče* LXII, 2013, s. 317–323.

2 Petr Kroupa byl do 31. 5. 2014 ředitelem Metodického centra moderní architektury v Brně, nyní je generálním ředitelem Národní knihovny v Praze.

Ohlédnutí za workshopem k Dolní oblasti Vítkovice

V rámci projektu spolupráce Národního památkového ústavu (dále NPÚ) s Norským ředitelstvím památkové péče Riksantikvaren v oblasti technických památek a průmyslového dědictví se za přítomnosti norské velvyslankyně Siri Ellen Sletner, generální ředitelky NPÚ Nadi Goryczkové a předních norských a domácích odborníků konala v Ostravě počátkem dubna mezinárodní konference, u jejíž příležitosti byla otevřena putovní výstava¹ a vydána publikace. Navazující workshop byl zaměřen na rozbor památkových hodnot, ochrany a nového využití nejrozsáhlejší technické památky České republiky, Dolní oblasti Vítkovice.

1

Obr. 1. Publikace *Technické památky v Norsku a České republice* vydaná v souvislosti s konferencí a workshopem.

■ Poznámky

1 Výstava s českými i anglickými texty obsahuje na dvaceti panelech základní informace o památkových institucích obou zemí, souhrnné informace o průmyslovém dědictví a nejvýznamnější průmyslové a technické památky. Výstava, jejíž zapůjčení je možno dojednat na Metodickém centru průmyslového dědictví NPÚ, je koncipována jako putovní, jedna sada je prezentována v Norsku a druhá v České republice.